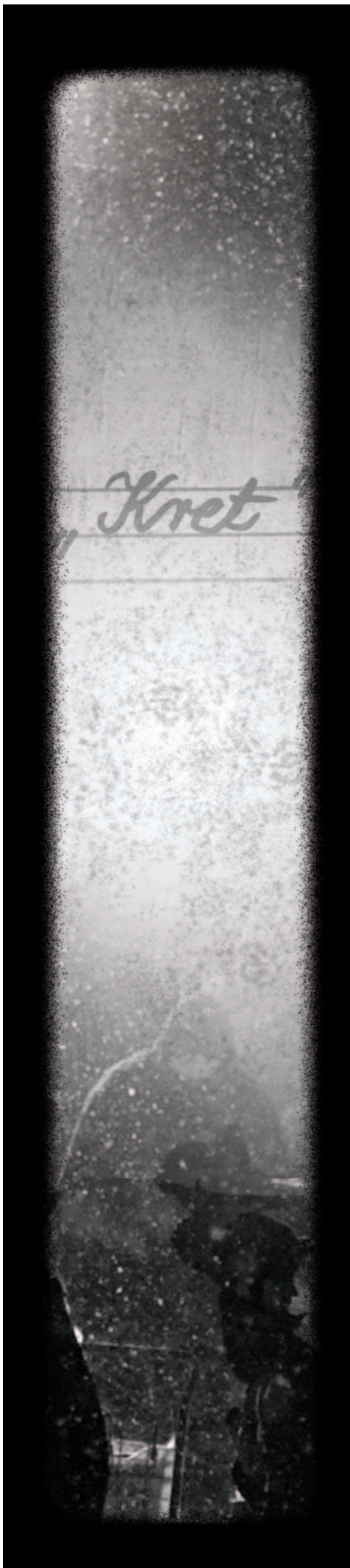

"Kret"

"Kret"

FILM RAFAELA LEWANDOWSKIEGO

SPIS TREŚCI:

1. INFORMACJE OGÓLNE	2
2. STRESZCZENIE FILMU	3
3. NOTA AUTORSKA	4
4. OPIS POSTACI	7
5. OBSADA I EKIPA	8
6. PRODUCENCI	13
7. DANE KONTAKTOWE	15

TYTUŁ: **KRET**

FILM FABULARNY

ROK PRODUKCJI: 2010

GATUNEK: DRAMAT

CZAS TRWANIA: 108 MINUT

OBRAZ: KOLOR, 1,85:1

DŹWIĘK: DOLBY DIGITAL 5.1

FORMAT ZDJĘĆ: DIGITAL 4K RAW FILES (RED ONE CAMERA)

FORMAT DYSTRYBUCJI: 35 mm oraz DCP (Digital Cinema Prints)

Produkcja

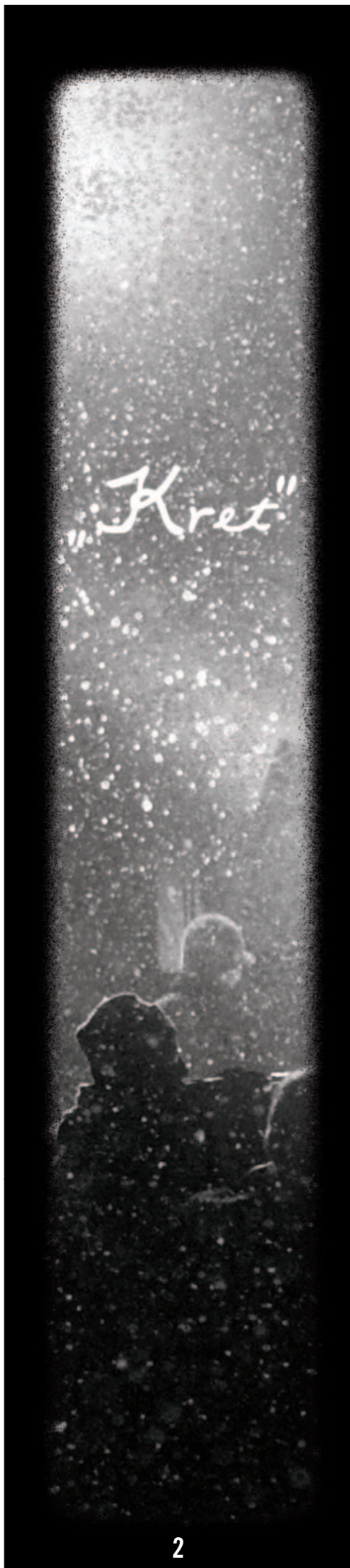
**METRO
FILMS**

W koprodukcji z:

Współfinansowany przez:

INFORMACJE OGÓLNE

GŁÓWNI REALIZATORZY:

REŻYSER | RAFAEL LEWANDOWSKI

SCENARIUSZ | IWO KARDEL | RAFAEL LEWANDOWSKI

ZDJĘCIA | PIOTR ROSOŁOWSKI

MONTAŻ | AGNIESZKA GLIŃSKA

MUZYKA | JÉRÔME REBOTIER

DŹWIĘK | TOMASZ WIECZOREK | AGATA CHODYRA

MÉLISSA PETITJEAN

SCENOGRAFIA | JERZY TALIK

CO-PRODUCENT | MARK EDWARDS

PRODUCENCI | MARCIN WIERZCHOSŁAWSKI | JACEK

KUCHARSKI

GŁÓWNA OBSADA:

PAWEŁ | Borys Szyc

ZYGMUNT | Marian Dziędziel

EWA | Magdalena Czerwińska

GARBAREK | Wojciech Pszoniak

TADEUSZ | Sławomir Orzechowski

SZEF ZWIĄZKU | Bartłomiej Topa

RYSIEK | Jerzy Janeczek

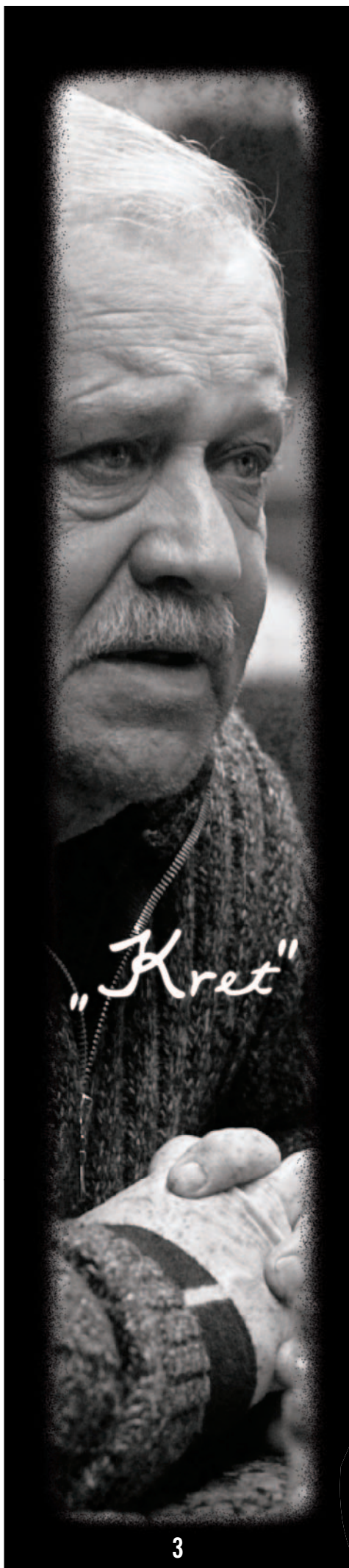
JAN | Dariusz Szymor

MATKA ZYGMUNTA | Stanisława Łopuszańska

WOJCIECH | Michał Rolnicki

MATKA EWY | Krystyna Wiśniewska-Sławek

ROMAN | Juliusz Krzysztof Warunek

STRESZCZENIE :

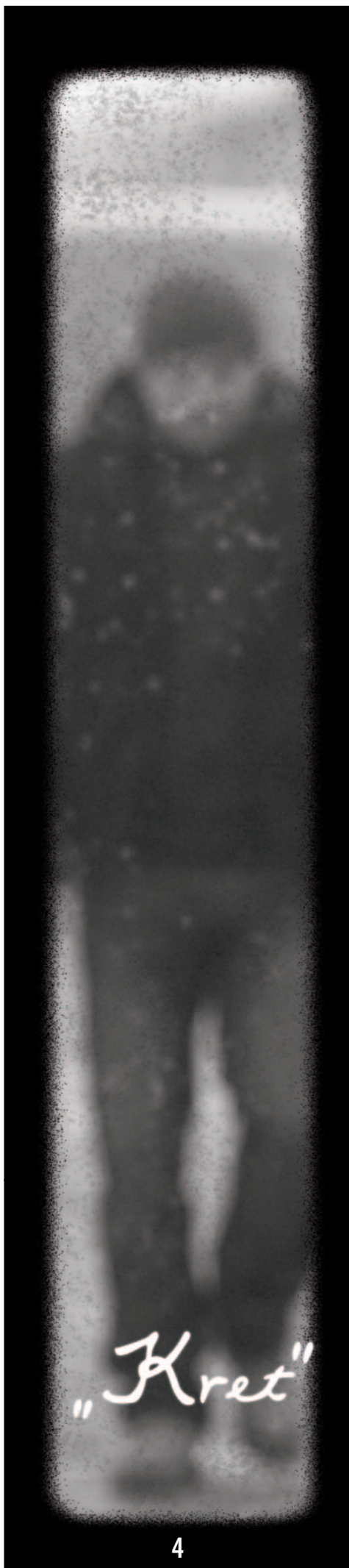
Trzydziestoletni PAWEŁ razem z ojcem, ZYGMUNTEM, zajmuje się importem używanej odzieży z północnej Francji do południowej Polski. W drodze powrotnej z jednej z podróży służbowych zszokowany PAWEŁ odkrywa zdjęcie swojego ojca na okładce popularnego tabloidu. Pod zdjęciem napisano „zdrajca”. Zygmunt, uznawany za bohatera walki z komunizmem zasłużony działacz „Solidarności”, nagle zostaje oskarżony przez gazetę o bycie tajnym współpracownikiem komunistycznej służby bezpieczeństwa o pseudonimie „Kret”.

W dzisiejszej Polsce, dwadzieścia lat po transformacji ustrojowej, przeszłość nadal kładzie się cieniem na teraźniejszości, a historia ZYGMUNTA wzbudza silne emocje. Podobnie jak toczący się proces dotyczący pacyfikacji strajków górniczych z 1981 roku – przywódcą jednego z nich był właśnie ZYGMUNT. Dziennikarze szybko zauważają, że żona PAWŁA, EWA, jest córką jednej z ofiar pacyfikacji kopalni...

Pomimo szoku wywołanego wiadomościami o ojcu PAWEŁ jest przekonany, że wrogowie ZYGMUNTA zmyślili historię o jego kolaboracji. Ale dziwne zachowanie ojca sprawia, że chłopak przestaje wierzyć w jego niewinność. ZYGMUNT wpada w panikę i nie jest w stanie publicznie zaprzeczyć oskarżeniom. Za namową swojego brata, TADEUSZA, nie wraca z jednej z podróży i zostaje we Francji, dopóki „sytuacja się nie uspokoi”.

Świat PAWŁA wywraca się do góry nogami. Niezainteresowany polityką, nagle znajduje się w centrum jednej z najbardziej kontrowersyjnych debat politycznych. Zniknięcie ZYGMUNTA zostaje przez wielu uznane za przyznanie się do winy, przez co PAWŁA okrzykują „synem kolaboranta”. Cierpi na tym jego małżeństwo.

GARBAREK, były oficer tajnej policji, zna odpowiedzi na pytania dotyczące przeszłości ZYGMUNTA. Lecz zmierzenie się z prawdą będzie dla PAWŁA bardzo bolesne.

NOTA AUTORSKA

W grudniu 1981 roku, kiedy w Polsce został wprowadzony stan wojenny, miałem 11 lat. Mój ojciec, polski artysta żyjący we Francji od 1967 roku, zaangażował się w działalność polityczną „Solidarności” wymierzoną przeciw ustrojowi komunistycznemu. Z tego powodu przez 6 lat nie mieliśmy ani prawa pobytu w Polsce, ani kontaktu z naszą rodziną żyjącą w tym kraju.

Te wydarzenia zaważyły na całym moim życiu, wzmocniły bowiem polską część mojej podwójnej tożsamości. Po zakończeniu swoich studiów w Paryżu postanowiłem żyć i pracować w Warszawie. Jestem zafascynowany współczesną historią Polski i poświęcam swoją pracę reżyserską obserwacji nadchodzących zmian w tym kraju. Moim celem jest pokazanie, w jaki sposób ten szybki i bezprecedensowy postęp jest hamowany, zarówno w mentalności ludzi, jak i w otaczającym ich świecie, przez pozostałości z przeszłości.

Angażując się w realizację swojego poprzedniego filmu dokumentalnego: DZIECI SOLIDARNOŚCI, chciałem skonfrontować swoje doświadczenia z przeżyciami osób urodzonych w czasie powstania „Solidarności”. W przeciwieństwie do mnie, młodzi Polacy nie mają zbyt wielu wspomnień komunizmu oraz walki prowadzonej przeciw temu systemowi. Dorastali w kraju, który był zupełnie inny od tego, w którym się urodzili. Jaka więc jest ich wiedza o bliskiej przeszłości Polski? Z czego składa się ich pamięć osobista i zbiorowa? W jaki sposób są pod wpływem – świadomie lub nie – walki o demokrację, którą ich rodzice toczyli w latach osiemdziesiątych?

Zamiast dokonać analitycznego portretu ich pokolenia, wolałem opowiadać subiektywnie cztery osobiste historie dzieci „zwykłych działaczy »Solidarności«” – m.in. Kasi, córki górnika zabitego w czasie „pacyfikacji” kopalni „Wujek” w grudniu 1981 roku. Ta 27-letnia kobieta stała się podstawowym źródłem inspiracji filmu KRET. Uważam bowiem, że ta fabuła jest logicznym przedłużeniem tematu przewijającego się w mojej pracy dokumentalisty. Stanowi kolejny etap moich poszukiwań, opowiadając o sposobie doświadczania historii przez jednostkę, a także o życiu naznaczonym piętnem przeszłości. Młodzi Polacy są szczególnie interesujący do obserwowania z powodu paradoksalnej sytuacji, w której się znajdują. Dysponują bowiem wolnością, o której ich rodzice i dziadkowie mogli tylko marzyć, ale równocześnie zderzają się boleśnie z problemami wynikającymi z transformacji ustrojowej. Postanowiłem opowiedzieć historię kontrowersyjnej i wyjątkowo złożonej kwestii udostępniania archiwów komunistycznych właśnie z ich perspektywy. Moim celem jest pokazanie, jakie mogą być, w dzisiejszej Polsce, konsekwencje „dzikiej” lustracji, rozliczeń z przeszłością i „teczkowego szaleństwa” w sferze prywatnej – szczególnie ich wpływ na

bliską relację syna z ojcem. Czyli to, czego nigdy nie widzimy w dzienniku telewizyjnym i w licznych reportażach poświęconych owej tematyce...

KRET to jeden z niewielu filmów fabularnych opowiadających o bolesnym procesie uwalniania się od przeszłości. Osadzony w polskich realiach thriller psychologiczny i polityczny jest jednocześnie uniwersalny w traktowaniu konsekwencji lustracji w sferze prywatnej, między ojcem a synem.

KRET stara się również odpowiedzieć na pytanie, co się dzieje, kiedy „zbyt szybko trawiona” przeszłość ludzi, którzy dorastali w PRL-u, hamuje nagle swoimi nieustannymi wspomnieniami szalony wyścig ich dzieci ku przyszłości.

Nie jest moim zamiarem ocena tych postaw. Podobnie jak to miało miejsce w poprzednich moich filmach, tak i tu pragnę jedynie uchwycić wątpliwości, które stanowią o życiu filmowanych przede mną osób, nie zaś przedstawić ich niezachwiane przekonania. KRET jest więc próbą opowiedzenia o trudnościach, przed jakimi stoją pokolenia Polaków – o trudnościach związanych z dochodzeniem do prawdy i pogodzeniem się z przeszłością.

KRET jest zwierciadłem schizofrenicznej i patowej sytuacji, w której znajdujemy się od paru lat. Nasza przeszłość zbiorowa staje się coraz bardziej mglista, stanowi źródło oskarżeń, a także smutny instrument walki politycznej. W takim kontekście, niestety, dojście do prawdy, lub do sprawiedliwych i rozsądnych ocen, wydaje nam się coraz trudniejsze... Ta sytuacja powoduje, że ludzie tacy jak Zygmunt wolą zachować milczenie, niż przyznać się do współpracy i szukać przebaczenia.

KRET przedstawia również inny element dotychczas nieobecny w polskim kinie: francuską Polonię, która od lat 30. licznie żyje w regionie Nord-Pas-de-Calais. Ze względu na swoją podwójną przynależność kulturową dobrze znam to pasjonujące środowisko, które utrzymuje specyficzny stosunek do kraju swoich przodków. Mimo że dobrze zintegrowało się z francuskim modelem społecznym, traktuje swoją polskość z dumą... która składa się, niestety, z przestarzałego folkloru i bardzo naiwnej percepcji Polski.

Realizując ten film, chciałem jednocześnie opowiedzieć o ludziach, których widzę od paru lat na autostradach naszego kontynentu. Furgonetkami, TIR-ami, autobusami, samochodami jeżdżą dniami i nocami z „jednej Europy do drugiej”. Niektórzy pracują „tam”, żeby utrzymać rodzinę „tu”; wracają na weekend „do kraju”, kiedy tylko mogą... Drudzy zarabiają, podróżując bez przerwy; przewożą m.in. używane przedmioty, których Zachód już nie potrzebuje i które na pewno znajdą nabywców na Wschodzie. Polacy stanowią jeden z głównych elementów tego zjawiska. Poprzez historię Pawła postanowiłem filmować ich „życie na drogach”: krajobrazy, które oglądają, miejsca, gdzie się zatrzymują, a także małe rytuały, do których są przywiązani.

Praca w filmie dokumentalnym była dla mnie wspaniałą szkołą kina i szkołą życia. Nauczyłem się tam konfrontowania swoich wyobrażeń z historiami i postaciami, których nigdy nie miałbym okazji spotkać, gdybym przeszedł bardziej klasyczną drogę, realizując filmy krótkometrażowe. Reżyserując ten film, chciałem wykorzystać na potrzeby fikcji to dodatkowe doświadczenie wzbogacające mnie jako reżysera i jako człowieka. Ten sam cel przyświecał mi przy wyborze scenografii i kompletowaniu ekipy filmowej. Pozwolił mi na elastyczne podejście do organizacji pracy na planie oraz do pracy z aktorami. Postarałem się zachować czujność spojrzenia w stosunku do realiów, w jakich toczyła się realizacja filmu.

RAFAEL LEWANDOWSKI

OPIS POSTACI:

PAWEŁ

Urodzony pod koniec lat siedemdziesiątych. Jedynek. W wieku dwóch lat traci matkę – w ogóle jej nie pamięta. Wychowuje go ojciec, ZYGMUNT, oraz dziadkowie, którzy zajmowali się nim, gdy ojciec trafiał do więzienia za swoją działalność polityczną. Od dzieciństwa PAWEŁ jest bardzo związany z ojcem – szanuje go i podziwia. Nie rozmawiają ze sobą jednak często. Ich relacja opiera się na codziennych rytuałach i zwykłych gestach.

Od czterech lat PAWEŁ jest mężem EWY. Do momentu, kiedy dopada ich przeszłość ZYGMUNTA, żyją własnym życiem. Żeby być bliżej żony PAWEŁ, stara się zmienić pracę i oszczędza pieniądze na zakup licencji taksówkarza. Nie informuje jednak nikogo, że chce zrezygnować z uczestnictwa w rodzinnym biznesie importu używanych ubrań.

ZYGMUNT

Urodzony po II wojnie światowej w chłopskiej rodzinie pod Bielsko-Białą, w wieku dwudziestu lat zaczyna pracę w kopalni w Katowicach. W 1980 roku jest jednym z członków założycieli „Solidarności” na Śląsku. W tym samym czasie jego żona podupada na zdrowiu. ZYGMUNT zdaje sobie sprawę, że lekarze nie będą chcieli ratować żony dysydenta politycznego. Decyduje się więc na współpracę ze służbami bezpieczeństwa. Zostaje KRETEM – informatorem pracującym dla komunistycznego reżimu wewnątrz struktur „Solidarności”. Po nagłej śmierci żony próbuje wycofać się ze współpracy, lecz kapitan GARBAREK, jego oficer prowadzący, szantażem wymusza dalsze szpiegowanie kolegów. W grudniu 1981 roku ZYGMUNT zostaje przywódcą strajków górniczych przeciwko wprowadzeniu stanu wojennego. Aresztowany razem z innymi górnikiemami, w więzieniu oraz po wyjściu z niego w 1983 roku kontynuuje działalność informatora. Po upadku komunizmu w 1989 roku uwolniony od obowiązków współpracownika i okrzyknięty bohaterem, dalej pracuje w „Solidarności”. Pod koniec lat dziewięćdziesiątych rezygnuje jednak z tej działalności, przechodzi na wcześniejszą emeryturę i idąc za radą swojego francuskiego kuzyna, TADEUSZA, zakłada firmę zajmującą się importem używanej odzieży z Francji. Ale ciągła obecność EWY w jego życiu i wspomnienie poległych w protestach kolegów nie pozwalają mu uwolnić się od przeszłości.

„Kret”

GARBAREK

Postać zainspirowana prawdziwą historią byłego oficera komunistycznych służb bezpieczeństwa. Urodzony po wojnie w rodzinie klasy średniej GARBAREK wstąpił do młodzieżówki komunistycznej jako nastolatek. Pod koniec studiów odgrywał już jedną z głównych ról w procesach represjonowania ludności przez władze. Jako perfekcjonista z zamiłowaniem do prawa i porządku zostaje mianowany dowódcą 3. Sekcji Służb Bezpieczeństwa na Śląsku. Przewodzi zespołowi stworzonemu do walki z demokratycznym podziemiem i infiltracji przywódców „Solidarności” na Śląsku. ZYGMUNT staje się jego najcenniejszym podwójnym agentem. Przez wiele lat GARBAREK manipuluje nim za pomocą szantaży i gróźb. Po upadku komunizmu zaczyna budować prywatne archiwum z teczek współpracowników, słusznie przypuszczając, że będzie ono zyskiwało na wartości jako potencjalny środek szantażu. W zamian za „zasługi” obiecuje ZYGMUNTOWI, że wyrzuci jego teczkę, lecz nie robi tego. Na początku lat dziewięćdziesiątych zostaje zmuszony do przejścia na emeryturę. Idea komunizmu nigdy nie była mu bliska i nie tęskni za starym systemem. Tęski jedynie za władzą, którą ten mu dawał.

EWA

Rówieśniczka swojego męża, PAWŁA. Kiedy miała kilka miesięcy, milicja zabiła jej ojca razem z ośmioma innymi górnikami podczas pacyfikacji kopalni. Jej matka nigdy się z tym nie pogodziła. Wpadła w depresję, nadużywała alkoholu. Przetrwiała tylko dzięki pomocy „Solidarności”. Sytuacja EWY poprawiła się dopiero po transformacji ustrojowej, kiedy jej ojca i innych zabitych oficjalnie uznano za ofiary walki z totalitaryzmem. Jak wiele innych dzieci ofiar EWA otrzymuje specjalną rentę od państwa. Już jako młoda kobieta zaczyna walczyć o zachowanie pamięci o tragicznych wydarzeniach grudnia 1981 roku. Aktywnie uczestniczy w trzecim procesie byłych milicjantów pacyfikujących kopalnię Bolestawiec, uważa bowiem, że przebaczyć można dopiero, gdy winni zostaną osądzeni i skazani.

EWA poznaje PAWŁA na jednej z uroczystości upamiętniających tragiczne wydarzenia grudniowe. On jest studentem AWF, ona pracuje w supermarkecie, żeby opłacić zaoczne studia pedagogiczne. Kilka miesięcy później decydują się zamieszkać razem. PAWEŁ koncentruje się na zapewnieniu rodzinie stabilizacji finansowej, żeby EWA mogła pracować nad doktoratem. Chciałaby w przyszłości otworzyć prywatny żłobek. ZYGMUNT staje się dla niej ojcem, którego nigdy nie miała.

OBSADA I EKIPA

REŻYSER: RAFAEL LEWANDOWSKI

Rafael Lewandowski urodził się w 1969 roku w polsko-francuskiej rodzinie. Żyje obecnie w Warszawie. Jako nastolatek zaczął pracować jako asystent na planach filmów fabularnych, reklamowych i telewizyjnych. W 1991 roku został studentem na wydziale reżyserii słynnej francuskiej szkoły filmowej La Femis, w której obronił dyplom pięć lat później. Po realizacji kilku krótkometrażowych fabuł postanowił robić filmy dokumentalne.

Pierwszym była nakręcona w Polsce w 1996 roku CELA (52'): opowiada niezwykłą historię tytułowej bohaterki pielęgnującej od 50 lat romantyczne wspomnienie miłości przeżytej podczas wojny z jeńcem francuskim. W 1998 roku powstał CIENŃ NA DUSZY (52'), portret Willy'ego Holta, słynnego scenografa m. in. Freda Zinnemanna, Louisa Malla, Romana Polańskiego, który przeżył w Oświęcimiu. Trzecim filmem dokumentalnym był zrealizowany w 2000 roku PRZESŁUCHANIA (99'), opowiadający o pracy dziennikarzy podczas – wstrząsającego dla Francji – procesu Maurice'a Papon (były kolaborant w czasie II wojny światowej). W roku 2005, przy okazji 25-lecia powstania „Solidarności”, Rafael Lewandowski nakręcił film PIOSENKA I ŻYCIE (74'), polsko-francuski dokument o dzieciach byłych działaczy pierwszego wolnego związku zawodowego Europy Środkowej.

Realizując te cztery filmy, które ukazują stosunki człowieka do pamięci indywidualnej i zbiorowej, Rafael Lewandowski sfilmował równocześnie ponad 80 relacji byłych deportowanych, uczestników ruchu oporu oraz dzieci ukrywanych podczas II wojny światowej. Te materiały filmowe zostały zebrane dla Survivors of the Shoah, fundacji powołanej w 1995 roku przez Stevena Spielberga w celu archiwizacji wspomnień osób, które przeżyły Holokaust.

Rafael Lewandowski wyreżyserował również kilka dokumentów o kreacji artystycznej. W CIENIU DON GIOVANNIEGO (75'), nakręcony w 2003 roku dla Canal+ Polska, jest kroniką inscenizacji arcydzieła Mozarta przez Mariusza Trelińskiego w Teatrze Wielkim w Warszawie. PO DRUGIEJ STRONIE PŁÓTNA (26') portretuje młodą malarkę z Krakowa. SZTUKA MILCZENIA (2009 – 57') jest poświęcona niezwyklej postaci profesora i malarza Jerzego Mierzejewskiego. Wspominamy również dokumenty dla francuskiego programu o kinie „Absolument cinéma” kanału La Cinquième oraz dla cyklu ARTE Twarze Europy.

Filmy Rafaela były pokazywane i nagradzane na wielu festiwalach na świecie (Cinéma du Réel w Paryżu, New Documentaries – MOMA w Nowym Jorku, Traces de Vies, Warszawski Festiwal o Tematyce Żydowskiej, Entrevues, Amascultura, festiwale w Bradfordzie, w Namurze, w Kalamacie, w Jerozolimie, w Krakowie, w Bombaju, w Amiens, w Bejrucie, itd.). Zostały – i są regularnie – wyemitowane w telewizji (France 2, Planète, La Cinquième, ARTE, Canal+ Polska, TVP, RTBF, RAI, TSR, Histoire...).

ZDJĘCIA: PIOTR ROSOŁOWSKI

Piotr jest absolwentem studiów operatorskich na Wydziale Radia i Telewizji Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.

Ściśle współpracował z reżyserem Bartoszem Konopką przy filmie BALLADA O KOZIE oraz przy kandydującym do Oscara dokumencie KRÓLIK PO BERLIŃSKU.

Otrzymał Nagrodę Prezesa Telewizji Polskiej za zdjęcia do filmu 7 X MOSKWA. Film KRET jest jego debiutem fabularnym jako operatora zdjęć.

MUZYKA: JÉRÔME REBOTIER

WYBRANA FILMOGRAFIA:

2009 – FAIS MOI PLAISIR!, reż. Emmanuel Mouret

2008 – PASSE PASSE, reż. Tonie Marshall

LES RANDONNEURS DE SAINT-TROPEZ, reż. Phillipe Harel

2002 – AU PLUS PRES DU PARADIS, reż. Tonie Marshall

2001 – LES ÂMES CÂLINES, reż. Thomas Bardinet

2000 – LAISSONS LUCIE FAIRE, reż. Emmanuel Mouret

1999 – UN CHÂTEAU EN ESPAGNE, reż. Delphine Gleize

MONTAŻ: AGNIESZKA GLIŃSKA

WYBRANA FILMOGRAFIA:

2010 – ŚWIĘTA KROWA, reż. Radek Węgrzyn

2009 – WSZYSTKO CO KOCHAM, reż. Jacek Borcuch

MATKA TERESA OD KOTÓW, reż. Paweł Sala

2008 – LIMOUSINE, reż. Jérôme Dassier

WARSAW DARK, reż. Christopher Doyle

2007 – TAXI A, reż. Marcin Korneluk

2006 – SZTUKA MASAŻU, reż. Mariusz Gawryś

AUTOR ZDJĘĆ
PIOTR ROSOŁOWSKI

AKTORZY:

PAWEŁ – BORYS SZYC

Urodził się w 1978 roku w Łodzi. Absolwent Warszawskiej Akademii Teatralnej. Aktor jest laureatem nagrody za pierwszoplanową rolę męską na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych w Gdyni w filmie WOJNA POLSKO-RUSKA w reżyserii Xawerego Żuławskiego. Na koncie ma także nominację do Nagrody Polskiej Akademii Filmowej za swoją kreację w SYMETRII w reżyserii Konrada Niewolskiego. W 2005 roku otrzymał za ten film Nagrodę im. Zbyszka Cybulskiego.

WYBRANA FILMOGRAFIA:

2011 – BITWA WARSZAWSKA 1920, reż. Jerzy Hoffman

2010 – ŚLUBY PANIEŃSKIE, reż. Filip Bajon

WOJNA POLSKO-RUSKA, reż. Xawery Żuławski

2009 – MNIEJSZE ZŁO, reż. Janusz Morgenstern

ENEN, reż. Feliks Falk

2008 – LEJDIS, reż. Tomasz Konecki

2007 – TESTOSTERON, reż. Tomasz Konecki

ZYGMUNT – MARIAN DZIĘDZIEL

Urodził się w 1947 roku na Śląsku. Studia ukończył w 1969 roku, wtedy też rozpoczął pracę w Teatrze im. Słowackiego w Krakowie. Ten wybitny aktor od wielu lat gra w polskich filmach (łącznie ponad 50). Brawurowa kreacja w głośnym obrazie Wojciecha Smarzowskiego WESELE przyniosła aktorowi w 2004 roku Orła oraz nagrodę na FPFF w Gdyni za najlepszą pierwszoplanową rolę męską.

WYBRANA FILMOGRAFIA:

2010 – ŚLUBY PANIEŃSKIE, reż. Filip Bajon

2009 – ZERO, reż. Paweł Borowski

JANOSIK, reż. Agnieszka Holland & Kasia Adamik

DOM ZŁY, reż. Wojciech Smarzowski

2008 – SENNOŚĆ, reż. Magdalena Piekorz

2007 – WINO TRUSKAWKOWE, reż. Dariusz Gajewski

2006 – WSZYSCY JESTEŚMY CHRYSZTUSAMI, reż. Marek Kotowski

ZYGMUNT
MARIAN DZIĘDZIEL

GARBAREK
WOJCIECH PSZONIAK

"Kret"

EWA
MAGDALENA CZERWIŃSKA

PAWEŁ
BORYS SZYC

GARBAREK – WOJCIECH PSZONIAK

Urodzony w 1942 roku wybitny aktor filmowy i teatralny. Po ukończeniu krakowskiej PWST związał się na kilka lat z Teatrem Starym. Jest jednym z ulubionych aktorów Andrzeja Wajdy. Zagrał w wielu jego filmach. Role te przyniosły mu liczne nagrody i zaowocowały propozycjami. Na początku lat 80. przeniósł się do Francji. Obecnie pracuje i mieszka między Paryżem a Warszawą.

WYBRANA FILMOGRAFIA:

- 2010 – MISTYFIKACJA, reż. Jacek Koprowicz
- 2006 – NADZIEJA, reż. Stanisław Mucha
- 2003 – LE PACTE DU SILENCE, reż. Graham Guit
- 1997 – BRAT NASZEGO BOGA, reż. Krzysztof Zanussi
- 1994 – THE DEEP BLUE SEA, reż. Karel Reisz
- 1990 – KORCZAK, reż. Andrzej Wajda
- 1988 – ROUGE VENISE, reż. Etienne Perrier
- 1986 – JE HAIS LES ACTEURS, reż. Gerard Krawczyk
- 1982 – DANTON, reż. Andrzej Wajda
- AUSTERIA, reż. Jerzy Kawalerowicz
- 1979 – BLASZANY BĘBENEK, reż. Volker Schlöndorff
- 1974 – ZIEMIA OBIECANA, reż. Andrzej Wajda

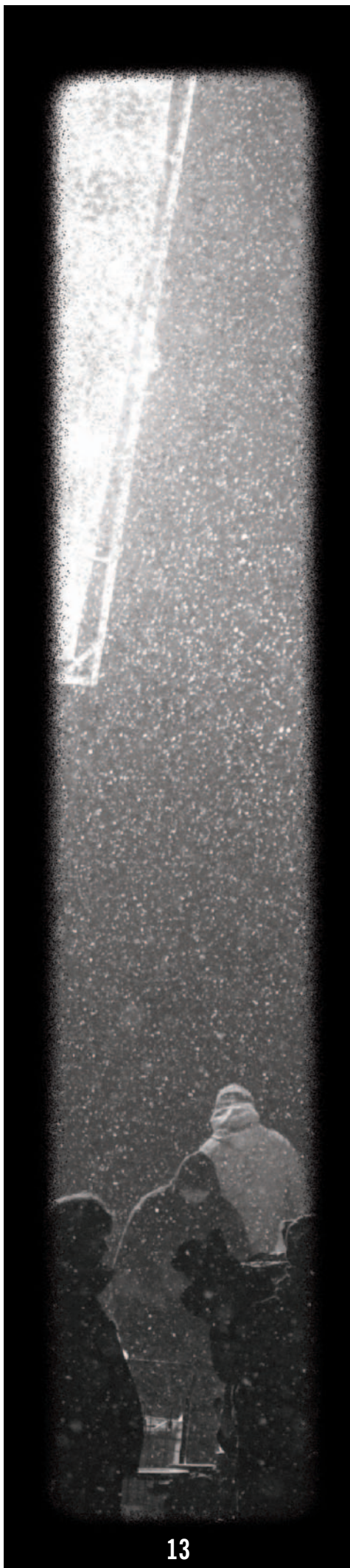
EWA – MAGDALENA CZERWIŃSKA

Urodzona w 1978 roku w Toruniu, ukończyła krakowską PWST w 2001 roku. W 2009 roku nominowana do Nagrody im. Zbyszka Cybulskiego.

WYBRANA FILMOGRAFIA:

- 2009 – WOJNA POLSKO-RUSKA, reż. Xawery Żuławski
- 2007 – DEMAQUILLAGE – THE ROOM OF SPEED DATING, reż. Anna Maliszewska
- 2006 – DUBLERZY, reż. Maciej Ziemiński
- 2005 – XERO, reż. Maciej Odoliński
- 2003 – TOILET OUT OF ORDER, reż. Miron Bilski

PRODUCENCI

METRO FILMS SP. Z O.O.

Firma została założona w 1997 roku przez Marcina Wierchosławskiego i Jacka Kucharskiego, filmowców legitymujących się doświadczeniem na wielu polach branży produkcji filmowej i telewizyjnej. Metro Films przez pierwsze lata działalności zdobywała uznanie jako doświadczony producent reklam, teledysków i innych komercyjnych form filmowych. Kolejnym etapem rozwoju firmy było wejście na obszar produkcji i koprodukcji filmów dokumentalnych i fabularnych (zarówno krótkometrażowych, jak i pełnometrażowych). KRET Rafała Lewandowskiego jest ważnym projektem w historii Metro Films, gdyż tym tytułem firma debiutuje jako wiodący producent fabuły kinowej, która jest jednocześnie koprodukcją międzynarodową.

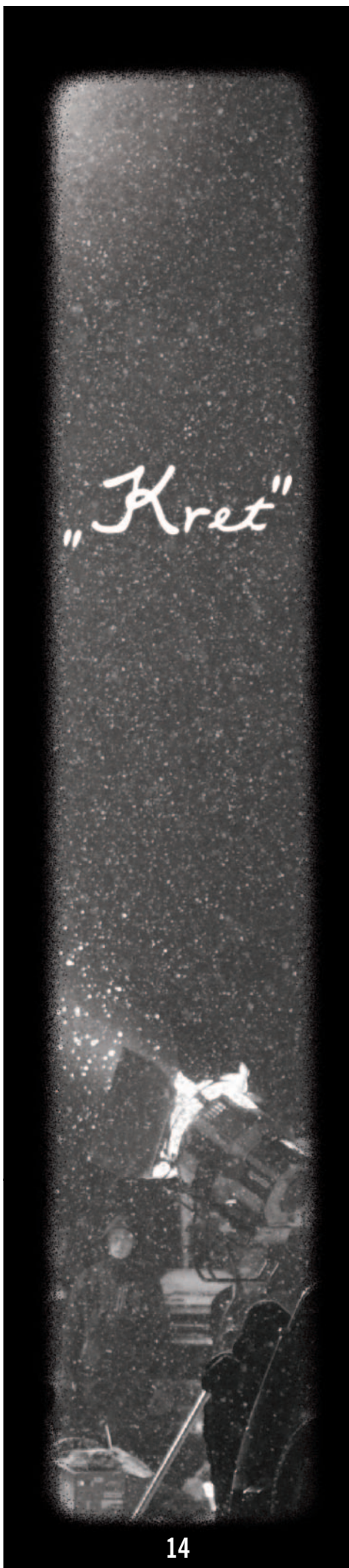
PRODUCENCI METRO FILMS:

MARCIN WIERCHOSŁAWSKI

Urodzony w 1971 roku absolwent Wydziału Radia i Telewizji im. Krzysztofa Kieślowskiego na Uniwersytecie Śląskim. Producent filmowy z wyboru i zamiłowania do kina. Także pasjonat tajników postprodukcji obrazu i dźwięku.

WYBRANA FILMOGRAFIA:

1. CIEMNEGO POKOJU NIE TRZEBA SIĘ BAĆ, krótka fabuła (30 min), w reż. Kuby Czekaja, zdobywca Grand Prix Konkursu Młodego Kina na Festiwalu Filmowym w Gdyni w 2009 roku
2. NIGDZIE W EUROPIE, pełnometrażowy dokument (89 min), reż. Kerstin Nickig, koprodukcja polsko-niemiecka, której premierowy pokaz odbył się na festiwalu w Lipsku w 2009 roku
3. MOJA BIEDNA GŁOWA, krótka fabuła (20 min), w reż. Adriana Panka, film zaprezentowany na festiwalu w Gdyni w 2009 roku

JACEK KUCHARSKI

Urodzony w 1960 roku, absolwent Wydziału Prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Pracował przy produkcji wielu filmów fabularnych i dokumentalnych. Zanim droga zawodowa doprowadziła go do założenia Metro Films, współpracował z wieloma znaczącymi polskimi twórcami filmowymi i studiami postprodukcyjnymi.

WYBRANA FILMOGRAFIA:

1. PODWÓJNE ŻYCIE WERONIKI (1991), reż. Krzysztof Kieślowski
2. DAENS (1992), reż. Stijn Coninx, film belgijski nominowany do Oscara w 1994 roku
3. GOSPEL ACCORDING TO HARRY (1994), reż. Lech Majewski, film polski z międzynarodową obsadą
4. KOCHAJ I RÓB CO CHCESZ (1997), reż. Robert Gliński

KUIV PRODUCTIONS (FRANCE)

To uznana na rynku francuskim firma producencka, założona w 1978 roku przez Michela Rotmana. KUIV PRODUCTIONS specjalizuje się w dużych produkcjach dokumentalnych o tematyce politycznej i społecznej.

W 2006 roku KUIV PRODUCTIONS otrzymało nagrodę francuskich producentów dla najlepszego producenta roku.

Producentem delegowanym filmu KRET ze strony KUIV jest Mark Edwards.

MARK EDWARDS, urodzony i wykształcony w Stanach Zjednoczonych, ale mieszkający od lat w Paryżu filmowiec. Od 1995 roku współpracował w koprodukcjach z Rosją, Ukrainą, Polską, Włochami, Kanadą, Wielką Brytanią i Holandią. W 2006 roku współpracował z Rafaelem Lewandowskim przy filmie dokumentalnym PIOSENKA I ŻYCIE.

KONTAKT:

METRO FILMS SP. Z O.O.

ul. Dominikańska 9

02-738 Warszawa

tel.: +48 22 843 21 72

fax: +48 22 843 66 26

office@metrofilms.com.pl

www.metrofilms.com.pl

Osoba kontaktowa:

MARCIN WIERZCHOSŁAWSKI

kom.: +48 602 268 900

**METRO
FILMS**

KUIV PRODUCTIONS

55 bis rue de Lyon

75012 Paris

tel.: +33 1 44 75 79 15

fax: +33 1 44 75 79 19

contact@kuiv.com

www.kuiv.com

Osoba kontaktowa:

MARK EDWARDS

kom.: +33 6 14 55 13 64

